

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 397

гр. Стара Загора, 17.03.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно частно гражданско дело № 20265500500103 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1 т.2 от ГПК и чл.248, ал.3, изр.2-ро и сл. от Граждански процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по частна жалба, подадена от С. Н. Б., чрез Еднолично адвокатско дружество М., действащо чрез управителя адв. М. В. М., против определение № 549 от 17.12.2025 година, постановено по гражданско дело № 573/2025 година, по описа на РС - Раднево, с което се отхвърля молба от 03.12.2025 г. на адв. М. М. по гр.д. № 573/2025г. за изменение на Решение 130/24.11.2025г. по гр.д. № 573 за 2025г. по описа на РС Раднево в частта с разноските като неоснователна.

Жалбоподателят твърди, че определението е неправилно и незаконосъобразно. Навежда довод, че по делото са разгледани два обективно кумулативно съединени иска, по два различни и самостоятелни Договора за потребителски кредит, един установителен по реда на чл. 124 от ГПК във връзка с чл. 21 от ЗПК във връзка с чл. 26 от ЗЗД и един осъдителен по реда на чл. 124 от ГПК във връзка с чл. 55 от ЗЗД, за които следва да бъдат присъдени отделни адвокатски възнаграждения и то такива в не по - малък размер от предвидения в Наредба № 1 за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. - дв, бр. 14 от 2025 г) минимум. Ето защо определения от районния съд размер на адвокатско възнаграждение се явява несправедлив. Излага подробни съображения, цитира съдебна практика. Предвид изложеното моли обжалваното определение да бъде отменено, а молбата за изменение на решението в частта за разноските да бъде уважена.

Въззиваемата страна "С.К." ООД, със седалище и адрес на управление: гр. С., чрез АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Н., У., М.“, чрез адвокат Х. М. е подала в законоустановения срок писмен отговор, в който твърди, че жалбата е

неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. Излагат подробни съображения.

Въззивният съд като разгледа материалите по делото и взе предвид доводите на страните, намери за установено следното:

Частната жалба е подадена в срок от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване, и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, като е заплатена дължимата държавна такса за разглеждането ѝ.

Ето защо жалбата е процесуално допустима и редовна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството по гр.д.№ 573/2025г. по описа на РС-Раднево е образувано по установителен иск с правно основание чл. 22 от ЗПК за прогласяване нищожност на Договор за потребителски кредит № 1291001 от 25.04.2025г. и осъдителен иск по чл. 55, ал.1, пр.1 от ЗЗД за връщане на недължимо платени суми по Договор за потребителски кредит №1130258 от 19.08.2024г. В условията на евентуалност е предявен иск с правно основание чл. 26, ал.1 ЗЗД за нищожност на чл. 3, т.6 и чл. 7, ал.5 от Договор за обезпечен потребителски кредит № 1291001 от 25.04.2025г. Исковете са предявени от С. Н. Б. чрез адв. М. М. срещу „С.К.“ ООД гр. С..

С Решение № 130/24.11.2025г. по горното дело съдът е прогласил за нищожен Договор за потребителски кредит № 1231001 от 25.04.2025г. и е осъдил ответника да заплати на ищеца сумата в размер 1417,19 лв., представляваща заплатена без основание сума за неустойка по Договор за потребителски кредит № 1130258 от 19.08.2024г., осъдил е ответника да заплати на ищеца сумата в размер на 1193,33 лв., представляваща сторени по делото разноски за държавна такса и да заплати на процесуалния представител на ищеца сумата от 960 лв. с ДДС, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение на осн. чл.78, ал.1 ГПК.

В срока за обжалване на решението от ищеца е постъпила молба с правно основание чл.248, ал.1 ГПК, с която се претендира да бъде изменено решението в частта за разноските, като се постанови заплащане на сумата заплатена от ищцата за адвокатски хонорар в претендирания пълен размер, а именно 1183,32лв. с ДДС. Излага съображения в тази насока.

Препис от молбата е връчена на ответника, който подава писмен отговор, в който моли, молбата на ищеца да бъде оставена без уважение. Излагат подробни съображения.

С обжалваното определение № 549 от 17.12.2025 година, постановено по гражданско дело № 573/2025г., по описа на РС-Раднево, с което молбата по чл.248 ал.1 от ГПК е оставена без уважение, първоинстанционният съд е приел, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, предвид вида и броя на обективно и субективно съединени искове и наличието на съдебна практика по идентичните казуси. Възнаграждението съответства на положения от адвоката труд. Ето защо същото е определено правилно и в случая не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските.

Обжалваното определение е правилно.

По делото не е събран доказателствен материал с голям обем - представени са само писмени доказателства. С оглед на това въззивният съд намира, че исковото производство не се отличава с висока фактическа и правна сложност, предвид предмета на делото, броя на страните, проведените съдебни заседания и типичното производство (иск на потребител срещу небанкова финансова институция за "бързи кредити"), както и наличието на изобилна и еднопосочна съдебна практика, касаеща недействителността на този тип договори при определени пороци. Затова определеното адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 960 лева с ДДС е напълно адекватно, разумно, съответно и пропорционално на извършената от адвоката работа по делото, както и пазарната цена на труда към момента на нейното извършване.

Ето защо наведените с частната въззивна жалба основания за несправедливост на възнаграждението се явяват неоснователни.

Предвид изложеното, в случая не е налице основание за изменение на първоинстанционното решение в частта му за разноските. Доколкото в случая не е налице основание за изменение на първоинстанционното решение в частта за разноските, правилно районния съд е оставил без уважение подадената молба по чл.248 от ГПК.

Предвид изложеното, частната жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното определение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

Водим от горните мотиви, окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 549 от 17.12.2025 година, постановено по гражданско дело № 573 /2025 година, по описа на РС – Раднево, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНСЪОБРАЗНО**.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване с частна касационна жалба в 1-седмичен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____